

Gönderim: 20.05.2024

Kabul: 31.07.2024

Tür: Araştırma Makalesi

İlkokul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamalarına yönelik görüşleri

Erkan TORPA^a

Cevdet EPÇAÇAN^b

^a Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel İlkokulu, ORCID:0000-0003-2036-500X

^b Siirt Üniversitesi Eğitim Fakültesi, ORCID:0000-0001-8926-3226

Bu çalışma, "İlkokul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşlerinin incelenmesi" başlıklı yüksek lisans tezinden alınmış bir bölümdür.

Özet

Bu araştırmanın amacı, ilkokul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamalarına yönelik görüşlerini incelemektir. Araştırmada nicel araştırma yönteminden tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini, 2021-2022 eğitim- öğretim yılında Siirt ilinde Millî Eğitim Bakanlığına (MEB) bağlı devlet okullarında ve özel ilkokullarda görev yapan ilkokul öğretmenleri oluşturmaktadır. Öğretmenlere ulaşmak için basit seçkisiz örneklem kullanılmış ve 447 öğretmene ulaşılmıştır. Araştırmanın veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından geliştirilen "Öğretmen Uzaktan Eğitim Uygulamaları Değerlendirme Ölçeği (ÖUEUDÖ)" kullanılmıştır. Veriler bilgisayar yardımıyla istatistiksel analizlere tabi tutulmuştur. Elde edilen verilerin analizi için öncelikle normallik testi yapılmış ve verilerin normal bir dağılım sergilediği görülmüştür. Bu bağlamda verilerin analizinde parametrik testlerden Bağımsız Gruplar t-testi ve ANOVA testi kullanılmıştır. Araştırmanın sonucunda öğretmenlerin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşlerinde eğitim durumu, mesleki deneyim, sınıf mevcudu, teknoloji kullanma düzeyi algısı ve uzaktan eğitim uygulamalarını kullanma konusunda kendilerini yeterli hissetme durumu değişkenlerinde anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Cinsiyet ve mezun olunan bölüm değişkenlerinde anlamlı farklılığın olmadığı tespit edilmiştir. Bulgulardan hareketle özellikle teknoloji kullanma konusunda kendini yeterli hissetmeyen öğretmenlere yönelik eğitim teknolojileri konusunda güncel bilgiler ve pratik beceriler kazandıran eğitimler verilebilir.

Anahtar Sözcükler: Uzaktan Eğitim, İlkokul Öğretmenleri, İlkokul

Primary school teachers' opinions on distance learning practices

Abstract

The purpose of this research is to examine the views of primary school teachers on distance learning applications. The survey model, a quantitative research method, was used in the research. The universe of the study consists of primary school teachers who work in public schools and private primary schools affiliated with the Ministry of National Education within the borders of Siirt province in the 2021-2022 academic year. Simple random sampling was used to reach teachers and 447 participants were reached. The "Teacher Distance Education Applications Evaluation Scale" developed by the researchers was used as the data collection tool of the research. The data were subjected to statistical analysis with the help of computer. Normality test was used to analyze the quantitative data and it was seen that the data exhibited a normal distribution. In this context, Independent Groups t-test and ANOVA test, which are parametric tests, were used to analyze the data. As a result of the research, it was determined that there was a significant difference in teachers' opinions about distance education application in the variables of educational background, professional experience, classroom size, perception of technology usage level and feeling adequate in using distance education applications. It was determined that there was no significant difference in the variables of gender and department of graduation. Based on the findings, trainings that provide up to date information and practical skills on educational technologies can be provided, especially for teachers who not feel sufficient in using technology.

Key Words: Distance Learning, Primary School Teachers, Primary School

Kaynak Gösterme

Torpa, E. ve Epçaçan, C. (2024). İlkokul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamalarına yönelik görüşleri. *Açıköğretim Uygulamaları ve Araştırmaları Dergisi (AUAd)*, 10(2), 96-120. <https://doi.org/10.51948/auad.1487135>

Giriş

Alan yazında uzaktan eğitim ile ilgili birçok tanım bulunmaktadır. Bu tanımların bazıları şu şekildedir. Uzaktan eğitim, öğretme ve öğrenme faaliyetlerinin klasik sınıf ortamından bağımsız olarak gerçekleştirildiği, öğretmen ile öğrencinin aynı fiziksel mekânda bulunma zorunluluğunun olmadığı, iletişimin teknoloji üzerinden sağlandığı bir sistemdir. Bu eğitim modeli, genellikle kurumsal bir yapı içinde planlı bir şekilde düzenlenir ve çeşitli dijital araçlarla desteklenir (Moore ve Kaersley, 2005). Uzaktan eğitim modeli, öğretim kaynakları ve öğrencilerin fiziksel olarak farklı konumlarda bulunmasını içerir. Bu eğitim şekli, öğrencilere kendi öğrenme süreçlerinde bireysellik, esneklik ve bağımsızlık tanır. Eğitim sürecinde, çeşitli yazılı, basılı, işitsel ve görsel materyallerin yanı sıra, öğretmen ile öğrenci arasındaki etkileşim televizyon ve bilgisayar gibi teknolojik araçlar aracılığıyla sağlanır (Uşun, 2016). Uzaktan eğitim, farklı öğrenme ihtiyaçlarını karşılamak için iki temel model altında uygulanabilir. Bunlar, 'eş zamanlı' (senkron) ve 'eş zamansız' (asenkron) uzaktan eğitim modelleridir. Eş zamanlı model, öğrencilerin ve öğretmenlerin aynı anda çevrim içi olarak etkileşimde bulunduğu, canlı dersler ve video konferanslar gibi yöntemleri içerir. Eş zamansız model ise, öğrencilerin öğrenme materyallerine kendi uygun oldukları zamanda erişim sağlayarak, kendi hızlarında öğrenmelerine imkân tanır (Romiszowski, 2014). Uzaktan eğitimin tarihçesi, geniş bir zaman dilimine yayılır ve çeşitli amaçlarla farklı dönemlerde uygulanmıştır. Teknolojinin gelişmesiyle birlikte, uzaktan eğitim uygulamalarında önemli değişiklikler ve ilerlemeler yaşanmış, bu da eğitim modelinin evrimini ve genişlemesini sağlamıştır. Uzaktan eğitim, 1833 yılında İsveç'te mektupla dersler verilmesi fikrinin ortaya çıkmasıyla tarihsel gelişimine başlamıştır. 1850'li yıllarda Avrupa'da mektupla dersler yaygınlaşmış, 1928'de Amerika'da Boston Gazetesi'nde 'Steno Dersleri' yayımlanmıştır. O tarihten bu yana uzaktan eğitim sürekli olarak gelişmiş ve modern eğitim sisteminin önemli bir parçası haline gelmiştir (Uşun, 2006). Türkiye'nin uzaktan eğitim alanındaki tecrübesi gelişmiş ülkelere kıyasla daha geç bir zaman diliminde başlamıştır. Ancak, bu durum özellikle Anadolu Üniversitesi'nin kurulması, teknolojik yatırımların artması ve iletişim altyapısının güçlendirilmesi gibi önemli gelişmelerle tersine çevrilmiştir (Kırık, 2014). Türkiye'nin uzaktan eğitim tarihi 1924 yılında kavramsallaşma dönemiyle başlamıştır. Bu dönemde uzaktan eğitimle ilgili görüşler bildirilmiş ve teklifler verilmiştir. 1950'li yıllara gelindiğinde mektup ile öğretim dönemi başlamıştır. Bu yıllarda ilk mektupla uzaktan eğitim faaliyetleri gerçekleştirilmiştir. 1976 ve 1977'de uzaktan eğitimde iletişim teknolojileri dönemine girilmiştir. Bu dönemde "YAYKUR" televizyondan

öğretim yapmaya başlamıştır. Son olarak 1998 yılına gelindiğinde internet tabanlı dönem başlamış, internetin ve teknolojinin gelişmesiyle birlikte buna paralel olarak internet tabanlı uzaktan eğitim hizmetleri de artış göstermeye başlamıştır (Bozkurt,2017; Çallı ve diğeri, 2014; Ergüney, 2017). Uzaktan eğitim tarihten günümüze kadar kullanılan bir eğitim modelidir. Yakın tarihe bakıldığında Çin'in Wuhan kentinde ortaya çıkan koronavirüs salgınının eğitim öğretim faaliyetlerini olumsuz etkilemesi nedeniyle birçok devlet hızlı bir şekilde yüz yüze eğitimden uzaktan eğitime geçiş yapmıştır (Schleicher & Reimers, 2020). Süreçten olumsuz etkilenen Türkiye'de de okullar 16 Mart 2020 tarihinde tatil edilmiş ve ivedilikle uzaktan eğitime geçiş yapılmıştır (MEB, 2020a). Bu nedenle okullarda yüz yüze eğitimin verilememesinden kaynaklanan boşluk uzaktan eğitim ile doldurulmuştur (Eroğlu ve Kalaycı, 2020). Türkiye'de ilkokullar için uzaktan eğitim, Eğitim Bilişim Ağı (EBA) üzerinden ve buna alternatif olarak TRT EBA televizyon kanalları aracılığıyla yürütülmüştür (Aktay ve Keser, 2023). Yine de pandemi döneminde yapılan uzaktan eğitim pandemiden önce yapılan uzaktan eğitime göre daha farklı koşullar altında gerçekleştirilmiş ve ülkeler hazırlıksız bir şekilde uzaktan eğitime geçiş yapmış bundan dolayı süreçte birçok aksaklık yaşanmıştır. Sınıf ortamının dışında eğitim öğretim faaliyetleri gerçekleştirmeye alışık olmayan öğretmenler yine aynı duruma alışık olmayan öğrencilere çevrim içi öğretim faaliyetleri yürütmeye çalışmışlardır (Moorhouse vd., 2020). Türkiye'de de pandemi döneminde ilkokullarda yürütülen uzaktan eğitim sürecinde ekonomik zorluklar, teknik yetersizlikler, bilgi yetersizliği, teknolojik araç eksikliği, bazı öğrencilerin evlerinde kendi çalışma alanlarına sahip olmaması ve kendi başlarına ders çalışma disiplinini kazanamamış olmalarından kaynaklanan aksaklıklar yaşanmıştır (Kantos, 2021). Tüm bunların yanında pandemi sürecinde uzaktan eğitimin zorunlu hale gelmesi çevrim içi kaynakların daha etkili bir şekilde kullanılmasını sağlayarak olumlu bir getiri de sunmuştur (Mulenga & Marban, 2020). Bu durumun olumlu getirilerinden bir başkası da birçok ülkenin sadece kısa dönemde değil, uzun dönemde veya gelecekte gerçekleşme ihtimali olan başka felaketlere karşı da kendi uzaktan eğitim potansiyellerinin farkına varmaları olmuştur (Hughes, 2020).

Pandemi döneminde yaşanmış olan bütün zorluklar ileriki zamanlarda yaşanma ihtimali olan benzer zorluklar karşısında tedbirli olunması gerektiğini gösteren önemli bir kanıttır. Bundan dolayı gelecekte referans olması adına alan yazına uzaktan eğitim ile ilgili daha fazla çalışma kazandırmanın önemli olduğu düşünülmektedir. Bununla birlikte uzaktan eğitimin ve yüz yüze eğitimin birbirlerini destekledikleri prensibini hatırlamakta fayda vardır. Buradan hareketle öğrencilerin, öğretmenlerin ve velilerin uzaktan eğitimi yüz yüze eğitimin

destekçisi olarak görmelerinin önemli faydalar kazandıracağını söylemek mümkündür (Salış ve Yeşil, 2022). Uzaktan eğitimin birçok durumda kullanılabilirliği göz önüne alındığında süreçte bu eğitimi deneyimlemiş ilkökul öğretmenlerinin yaşadığı sorunları bilmek, mevcut eksiklikleri ve farklı görüşleri ortaya çıkarmak hem uzaktan eğitimin ileride tekrardan kullanılma ihtimaline karşı hem de mevcut durumda uzaktan eğitimi yüz yüze eğitimin bir destekçisi olarak kullanan öğretmenlere rehberlik etmek açısından önemlidir. Aynı zamanda ilkokullar eğitim sisteminin önemli unsurlarından bir tanesidir. Çocukların ilkokulda alacakları eğitimin niteliği gelecekteki başarılarını, okula ve kendilerine karşı tutumlarını etkilemektedir. İlkokullarda nitelikli, zenginleştirilmiş, uygun bir çevrede eğitim almış çocukların gelişimleri daha hızlı olacak ve hedeflere uygun şekilde edinilmiş kazanımlara sahip bu çocukların ileride toplumun gelişip kalkınmasına büyük katkılar sağlayacağı söylenebilir. Bu nedenle ilkokullarda verilecek eğitimin kalitesini artırmada ilkökul öğretmenlerinin büyük bir rolü vardır (Güleç vd., 2023). Buradan hareketle ilkökul eğitim sürecinin mümkün olduğunca sorunlardan arınık bir şekilde yürütülebilmesi ve ileride benzer durumların yaşanması ihtimaline karşı tedbirli olmak adına sürecin en önemli paydaşlarından ve uygulayıcılarından biri olan ilkökul öğretmenlerinin uzaktan eğitim ile ilgili görüşlerinin bilinmesi ihtiyacı doğmuştur. Bu çalışmadan elde edilen sonuçların, ilkökul öğretmenlerinin uzaktan eğitim sırasında karşılaştıkları zorluklar ve eksiklikler hakkında daha derin bir anlayış sağlamaya katkıda bulunacağı umulmaktadır. Özellikle, bu bulguların, öğretmenlerin hangi alanlarda daha fazla sorun yaşadıklarını ve hangi eksikliklerin eğitim sürecinde aksamalara neden olduğunu belirlemeye yardımcı olacağı değerlendirilmektedir. Bu bağlamda, araştırma bulgularının, gelecekte uzaktan eğitim uygulamalarının yeniden gündeme gelmesi durumunda eğitim sisteminin bu modele adaptasyonuna ve ilkökul öğretmenlerinin bu süreçteki deneyimlerini daha iyi hale getirmeye yönelik önemli katkılar sağlaması beklenmektedir. Aynı zamanda alan yazındaki uzaktan eğitim ile ilgili yapılan çalışmalardan farklı bir örneklem kullanarak yapılan bu araştırmanın uzaktan eğitim konusunda benzer çalışmalar yapacak araştırmacılara da katkı sağlaması temenni edilmektedir. Buradan hareketle araştırma problemi “ilkokul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamalarına yönelik görüşleri ” şeklinde belirlenmiştir.

Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı ilkökul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamalarına yönelik görüşlerini belirlemektir. Bu amaç doğrultusunda aşağıdaki sorulara yanıtlar aranmıştır.

1- İlkokul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşleri arasında cinsiyet değişkenine göre anlamlı farklılık var mıdır?

2- İlkokul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşleri arasında mezun oldukları bölüm değişkenine göre anlamlı farklılık var mıdır?

3- İlkokul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşleri arasında eğitim durumu değişkenine göre anlamlı farklılık var mıdır?

4- İlkokul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşleri arasında mesleki deneyim değişkenine göre anlamlı farklılık var mıdır?

5- İlkokul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşleri arasında sınıf mevcudu değişkenine göre anlamlı farklılık var mıdır?

6- İlkokul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşleri arasında ilkökul öğretmenlerinin teknolojiyi kullanma düzeyi algısı değişkenine göre anlamlı farklılık var mıdır?

7- İlkokul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşleri arasında uzaktan eğitim uygulamaları kullanma konusunda kendilerini yeterli hissetme durumu değişkenine göre anlamlı farklılık var mıdır?

Yöntem

Araştırmanın Modeli

Bu çalışmada yöntem olarak nicel desenlerde tarama yöntemi kullanılmıştır. Nicel araştırmalar ölçülebilen verilere ve objektifliğe odaklanmaktadır. Veri toplama araçlarıyla nesnel bir şekilde toplanan veriler bilgisayar ortamına aktarılıp çeşitli yazılım programları kullanılarak analizler yapılmaktadır. Ortaya çıkan sonuçlar araştırmacı tarafından anlamlandırılıp yorumlanmaktadır. Nicel araştırmalardan elde edilen bulgular davranışları ve eğilimleri açığa çıkarmaktadır (Girgin ve Şahin, 2020).

Bu çalışmada, ilkökul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşlerini çeşitli değişkenler bakımından inceleyen tarama (survey) modeli kullanılmıştır. Bu model, mevcut bir olayı veya durumu olduğu gibi aktaran, hiçbir değişiklik yapmadan gözlemleyen bir yapıdadır. Tarama modeline katılacak olan grup üyelerinin olay veya

durumla ilgili fikirleri, sahip oldukları bilgiler, algıları ve ilgi alanları ortaya çıkarılmaya çalışılmaktadır (Tuncer, 2020). Bu çalışmada da pandemi döneminde ilkökul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin fikirleri, sahip oldukları yargılar ortaya çıkarılmaya çalışılmıştır.

Evren ve Örneklem

Bu araştırmanın evrenini Siirt iline bağlı 292 adet ilkökulda görev yapan 1300 öğretmen oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini ise basit seçkisiz örneklem yoluyla seçilen toplam 53 adet ilkökulda görev yapan 447 ilkökul öğretmeni oluşturmaktadır. Basit seçkisiz örnekleme, evrendeki tüm birimlerin örnekleme seçilme olasılıklarının eşit ve birbirinden bağımsız olduğu bir örnekleme tekniğidir (Korkmaz, 2020).

Tablo 1’de araştırmaya katılan öğretmenlerin demografik özelliklerini gösteren tablo sunulmuştur.

Tablo 1			
<i>Katılımcıların demografik özellikleri</i>			
Değişken	Gruplar	n	%
Cinsiyet	Kadın	221	49.4
	Erkek	226	50.6
Mezun Olunan Bölüm	Sınıf Öğretmenliği	434	97.1
	Diğer Branş	13	2.9
Eğitim Durumu	Lisans	415	92.8
	Yüksek Lisans	32	7.2
Mesleki Deneyim (Yıl)	0-5	70	15.7
	6-10	102	22.8
	11-15	123	27.5
	16-20	89	19.9
	20 ve Üzeri	63	14.1
Sınıf mevcudu	0-20	71	15.9
	21-30	188	42.1
	31-40	132	29.5
	40 ve Üzeri	56	12.5
Toplam		447	100

Tablo 1’de görüldüğü üzere araştırmaya toplam 447 ilkökul öğretmeni katılmıştır. Bu öğretmenlerden %49.4’ü kadın, %50.6’sı erkektir. Öğretmenlerin %97.1’i sınıf öğretmenliği, %2.9’u diğer branşlardan oluşmaktadır. Katılımcıların eğitim durumları incelendiğinde, %92.8’inin lisans mezunu, %7.2’sinin yüksek lisans mezunu olduğu görülmektedir. Öğretmenlerin %15.7’si 0-5 yıl, %22.8’i 6-10 yıl, %27.5’i 11-15 yıl, %19.9’u 16-20 yıl ve %14.1’i 20 ve üzeri yıl mesleki kıdeme sahiptirler. Öğretmenlerin sınıflarında bulunan öğrenci sayılarına bakıldığında öğretmenlerin %15.9’u 0-20 aralığında, %42.1’i 21-30

aralığında, %29.5'i 31-40 aralığında, %12.5'i ise 40 ve üzeri sayıda sınıf mevcuduna sahiptirler.

Veri Toplama Aracı

Bu araştırmada kullanılan “Öğretmen Uzaktan Eğitim Uygulamaları Değerlendirme Ölçeği” ilkokul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamasına ilişkin görüşlerini belirlemek amacıyla araştırmacılar tarafından geliştirilmiştir. Bu ölçek toplam 25 maddeden oluşmaktadır.

Ölçekteki maddeler “Hiç Katılmıyorum”, “Katılmıyorum”, “Çok Az Katılıyorum”, “Çoğunlukla Katılıyorum”, “Tamamen Katılıyorum” şeklinde derecelendirilmiş olup maddeler sırasıyla 1, 2, 3, 4, 5 şeklinde puanlandırılmıştır.

Ayrıca her bir madde için elde edilen aritmetik ortalama, öğretmenlerin her maddeye katılma düzeyi

“1.00- 1.80: Hiç Katılmıyorum”

“1.81- 2.60: Katılmıyorum”

“2.61- 3.40: Çok Az Katılıyorum”

“3.41- 4.20: Çoğunlukla Katılıyorum”

“4.21- 5.00: Tamamen Katılıyorum” olarak değerlendirilmiştir.

Veri toplama süreci bittikten sonra ölçeğin geçerlilik ve güvenilirliğini belirlemek için veriler geçerlilik analizlerine ve iç tutarlılık testine tabi tutulmuştur. Buradan hareketle ilkokul öğretmenlerinin görüşlerini belirlemek amacıyla oluşturulan “Öğretmen Uzaktan Eğitim Uygulamaları Değerlendirme Ölçeği”nin (ÖUEUDÖ) faktör yapısını saptamak ve yapı geçerliliğini tespit etmek adına Açıklayıcı Faktör Analizi (AFA) yapılmıştır. Çok değişkenli istatistik tekniği olan faktör analizi, birbiriyle ilişkili çok sayıda değişkeni bir araya getirerek, az sayıda ilişkisiz değişken oluşturmayı amaçlar (Büyüköztürk, 2020). Belli bir yapıyı ölçen maddenin ölçekte kullanılabilmesi için faktör yük değerinin 0.30 ve üzerinde olması istenir (Can, 2019:269). Yapılan AFA neticesinde 47 madde içerisinden faktör yükü 0.50 değerinin altında kalan 22 madde ölçekten çıkarılmış ve böylelikle madde sayısı 25 olarak kalmıştır.

Tablo 2		
<i>Öğretmen Uzaktan Eğitim Uygulamaları Değerlendirme Ölçeği Güvenirlik Katsayıları</i>		
	Cronbach Alpha Güvenirlik Katsayısı	Madde sayısı
Faktör 1 Uzaktan Eğitimin Avantajları	0.87	11
Faktör 2 Uzaktan Eğitimin Sınırlılıkları	0.88	9
Faktör 3 Etkililik	0.79	5
Ölçeğin Geneli	0.90	25

Tablo 2 incelendiğinde ölçeğin üç alt boyutunun olduğu görülmektedir. Birinci alt boyut 11, ikinci alt boyut 9, üçüncü alt boyut ise 5 maddeden oluşmaktadır. Faktörlere verilen isimler sırasıyla birinci faktör uzaktan eğitimin avantajları, ikinci faktör uzaktan eğitimin sınırlılıkları ve üçüncü faktör ise etkililiktir. Faktör analizi sürecinde ÖUEUDÖ'nin ve alt boyutlarının Cronbach Alfa güvenirlik kat sayıları hesaplanmıştır. Aynı zamanda faktör yükü 0.50 değerinin altında kalan maddeler ölçekten çıkarılmış olup ölçeğin güvenirlik kat sayısı 0.90 olarak tespit edilmiştir. Güvenirlik kat sayısı genel olarak 0 ile +1 arası bir değer alır ve +1 değerine yaklaştıkça güvenirlik artar (Can, 2019). Ölçekte “Uzaktan Eğitimin Avantajları” şeklinde adlandırılan birinci faktörün güvenirlik kat sayısı 0.87, “Uzaktan Eğitimin Sınırlılıkları” şeklinde adlandırılan ikinci faktörün güvenirlik kat sayısı 0,88, “Etkililik” olarak adlandırılan üçüncü faktörün Cronbach Alfa güvenirlik kat sayısının 0.79 olduğu görülmektedir. Bu durum alt boyutların tamamında iç tutarlılığın yüksek seviyede olduğunu göstermektedir. Buradan hareketle ölçeğin iç tutarlılığının ölçeğin bütününde olduğu sonucuna ulaşmak mümkündür. Bu nedenle, ölçekten başka bir madde çıkarılsa bile, ulaşılabilecek değer bu seviyenin üzerine çıkmayacağı görülmektedir. Sonuç olarak ölçek, 25 maddenin tamamını içerisinde bulundurarak güvenirlik düzeyini artırmaktadır.

Veri Toplama Süreci

İlk olarak, Siirt İl Valiliği ve Siirt İl Millî Eğitim Müdürlüğü'nden araştırma için gerekli tüm resmi izinler alınmıştır. Ardından, basit seçkisiz örneklem yöntemiyle seçilen Siirt iline bağlı devlet okullarında ve özel ilkokullarda görev yapan ve önceden uzaktan eğitim deneyimi olan 465 öğretmene ulaşılmıştır. Öğretmenlere araştırmacı, araştırmanın amacı ve ölçek hakkında gerekli tüm bilgiler verilmiştir.

Öğretmenlere ölçekte yer alan maddeleri değerlendirirken her bir madde için birden beşe kadar derecelendirme yapmaları gerektiği ve her derecenin ne anlama geldiği açıkça

izah edilmiştir. Uygulama esnasında görüş bildirmek istemeyen öğretmenlere ölçek uygulanmamıştır. Ölçeği uygulamak için katılımcılara yaklaşık yarım saat süre verilmiş ve tamamlanan ölçekler geri toplanmıştır.

Ölçek uygulaması 2021-2022 eğitim öğretim yılının Ekim ve Şubat ayları arasında gerçekleştirilmiştir. Dağıtılan 465 ölçekten 18'i eksik ve yanlış doldurulduğu için değerlendirmeye alınmamış, geri kalan 447 ölçek gerekli analizlerin yapılması için kullanılmıştır. Elde edilen verilerin analizi için bilgisayar istatistik paket programından yararlanılmıştır.

Verilerin Analizi

Araştırmada elde edilen verilerin analizinde bilgisayar istatistik paket programı kullanılmıştır. Toplanan tüm veriler bilgisayar ortamına aktarılmıştır. Ardından dağılımın normallik gösterip göstermediğini belirlemek adına Kolmogorov-Smirnov testi yapılmıştır. Toplam puan ortalamasının ($p=0.072>0.05$) olduğu belirlenmiş ve buna göre verilerin normal dağılım gösterdiği sonucuna ulaşılmıştır. Sonuçlar tablo halinde sunulmuştur.

Tablo 3		
<i>Kolmogorov-Smirnov Testi Sonuçları Tablosu</i>		
\bar{X}	df	p
2.96	447	0.072

Ayrıca verilerin normal bir dağılıma sahip olup olmadığını belirlemek için basıklık çarpıklık değerleri de kontrol edilmiş ve basıklık değerinin -0.32; çarpıklık değerinin de -0.03 olduğu belirlenmiştir. Alan yazın incelendiğinde normal dağılım için basıklık ve çarpıklık değerlerinin sıklıkla -1 ve +1 arasında olması gerektiği kabul edilir. Bununla beraber bazı çalışmalarda -1.5 ve +1.5 değerlerinin arasında olması da normal dağılım için yeterli görülmektedir (Tabachnick ve Fidell, 2013; Leech vd., 2005). Buradan hareketle araştırmada kullanılan “Öğretmen Uzaktan Eğitim Uygulamaları Değerlendirme Ölçeği” ile elde edilen bulguların, cinsiyet, mezun olunan bölüm, eğitim düzeyi, mesleki deneyim, sınıf mevcudu, öğretmenlerin teknoloji kullanma düzeyi algıları ve uzaktan eğitim uygulamalarını kullanma konusunda kendilerini yeterli hissetme durumları değişkenleri açısından anlamlı farklılık gösterip göstermediklerini belirlemek adına parametrik testlere başvurulmuştur. Bu çalışmada iki bağımsız grup arasındaki verilerin analizinde Bağımsız Gruplar t-testi, ikiden daha fazla gruplar arasındaki verilerin analizinde ise ANOVA testi kullanılmıştır.

Uygulanan Bağımsız Gruplar t-testi sonucunda $p>0.05$ bulgusuna ulaşıldığında anlamlı farklılığın olmadığı, $p<0.05$ bulgusuna ulaşıldığında ise anlamlı farklılığın olduğu bulgusuna ulaşılmıştır. Aynı şekilde ANOVA testinde $p>0.05$ bulgusuna ulaşıldığında gruplar arasında farklılık olmadığı yargısına varılmış olup $p<0.05$ bulgusu elde edildiğinde gruplar arasında farklılık olduğuna kanaat getirilmiştir. Hangi gruplar arasında anlamlı farklılık olduğunu tespit etmek için öncelikle homojenlik testi yapılmış ve bu test sonucunda $p>0.05$ bulgusu elde edildiğinde Post Hoc Scheffe testinden yararlanılmış, $p<0.05$ bulgusu elde edildiğinde ise Tamhane's T2 testinden yararlanılıp buna göre bir yargıya varılmıştır.

Araştırmanın Sınırlılıkları

Bu araştırma, 2021-2022 eğitim öğretim yılı ile sınırlıdır. Ayrıca araştırma Siirt iline bağlı devlet okulları ve özel okullarda görev yapan ilkökul öğretmenleri ve onlara uygulanan ölçekten elde edilmiş veriler ile sınırlıdır.

Etik Bildirim

Bu araştırma, T.C. Siirt Üniversitesi Rektörlüğü'nün Etik Kurulu'nun 15.12.2021-1718 tarih ve sayılı onayı ile gerçekleştirilmiştir. Araştırma, bilimsel araştırma ve yayın etiği ilkelerine uygun olarak gerçekleştirilmiştir.

Bulgular

Bu bölümde araştırmaya katılan ilkökul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamaları ile ilgili görüşleri arasında cinsiyet, mezun olunan bölüm, eğitim durumu, mesleki deneyim, sınıf mevcudu, teknoloji kullanma düzeyi algıları ve uzaktan eğitim uygulamalarını kullanma konusunda kendilerini yeterli hissetme durumları değişkenlerine bağlı olarak olası anlamlı farklılıklar incelenmiş ve elde edilen bulgular tablolarla gösterilmiştir. Ardından bulgular yorumlanmıştır.

İlkökul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşleri, cinsiyetlerine göre karşılaştırılmıştır. Bu karşılaştırmanın bulgular Tablo 4'te sunulmuştur.

Tablo 4						
<i>İlkokul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşlerinin cinsiyet değişkeni açısından karşılaştırılması</i>						
Gruplar	N	\bar{X}	SS	sd	t	p
Kadın	221	2.98	.563	445	.595	.55
Erkek	226	2.94	.592			

Tablo 4 incelendiğinde yapılan Bağımsız Gruplar t-testi sonucuna göre ilkokul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamaları hakkındaki görüşleri arasında cinsiyet değişkeni açısından anlamlı bir farklılık olmadığı ($p = 0.55 > 0.05$) bulgusuna ulaşılmıştır.

İlkokul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşleri mezun oldukları bölüme göre karşılaştırılmıştır. Bu karşılaştırmanın bulguları Tablo 5'te sunulmuştur.

Tablo 5						
<i>İlkokul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşlerinin mezun olunan bölüm değişkeni açısından karşılaştırılması</i>						
Gruplar	N	\bar{X}	SS	sd	t	p
Sınıf Öğretmeni	434	2.96	.577	445	.720	.47
Diğer Branşlar	13	2.84	.624			

Tablo 5 incelendiğinde yapılan Bağımsız Gruplar t-testi sonucuna göre ilkokul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamaları hakkındaki görüşleri arasında mezun olunan bölüm değişkeni açısından anlamlı bir farklılık olmadığı ($p = 0.47 > 0.05$) bulgusuna ulaşılmıştır.

İlkokul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşleri eğitim durumlarına göre karşılaştırılmıştır. Bu karşılaştırmanın bulguları Tablo 6'da sunulmuştur.

Tablo 6

İlkokul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşlerinin eğitim durumu değişkeni açısından karşılaştırılması

Gruplar	N	\bar{X}	SS	sd	t	p
Lisans	415	2.91	.555	445	6.46	.00
Yüksek Lisans	32	3.56	.526			

Tablo 6 incelendiğinde yapılan Bağımsız Gruplar t-testi sonucuna göre ilkököl öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamaları hakkındaki görüşleri arasında eğitim durumu değişkeni açısından anlamlı bir farklılık olduğu ($p=0.00 < 0.05$) bulgusuna ulaşılmıştır. Aritmetik ortalamaları göz önünde bulundurulduğunda yüksek lisans mezunlarının ortalamasının lisans mezunlarının ortalamasından daha yüksek olduğu görülmüştür. Buna göre uzaktan eğitim konusunda yüksek lisans mezunlarının lisans mezunlarına kıyasla daha olumlu bir yargıya sahip olduklarını söylemek mümkündür.

İlkokul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşleri mesleki deneyimlerine göre karşılaştırılmıştır. Bu karşılaştırmanın bulguları Tablo 7’de sunulmuştur.

Tablo 7

İlkokul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşlerinin mesleki deneyim değişkeni açısından karşılaştırılması

Gruplar (Kıdem)	N	\bar{X}	SS	Varyans Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p	Fark	p
0-5 Yıl	70	3.03	.497	Gruplar Arası	21.138	4	5.285	18.256	.00*	1>5	.00
6-10 Yıl	102	3.06	.551	Grup İçi	127.947	442	.289			2>5	.00
11-15 Yıl	123	3.16	.606	TOPLAM	149.085	446				3>4	.00
16-20 Yıl	89	2.84	.473							3>5	.00
20 ve Üzeri	63	2.50	.501							4>5	.00
TOPLAM	447	2.96	.578								

Tablo 7 incelendiğinde yapılan ANOVA testi sonuçlarına göre ilkököl öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamaları hakkındaki görüşleri arasında mesleki deneyim değişkeni

açısından kıdemler arasında anlamlı bir farklılık olduğu ($p=0.00 < 0.05$) bulgusuna ulaşılmıştır. Gruplardaki kıdemlere 0-5 yıl için 1, 6-10 yıl için 2, 11-15 yıl için 3, 16-20 yıl için 4, 20 ve üzeri yıl için 5 kodları verilmiştir. Aritmetik ortalamaları dikkate alındığında kıdemi 11-15 yıl arası olan öğretmenlerin aritmetik ortalaması puanlarının diğer kıdemlere sahip öğretmenlerin aritmetik ortalamaları puanlarından daha yüksek olduğu görülmüştür. Hangi kıdemler arasında anlamlı farklılık olduğunu tespit etmek adına Post Hoc Scheffe testine başvurulmuştur. Buna göre 0-5 yıl ile 20 yıl ve üzeri kıdeme sahip öğretmenler arasında 0-5 yıl kıdeme sahip öğretmenler lehine ($p=0.00<0.05$) anlamlı farklılık olduğu, 6-10 yıl ile 20 yıl ve üzeri kıdeme sahip öğretmenler arasında 6-10 yıl kıdeme sahip öğretmenler lehine ($p=0.00<0.05$) anlamlı farklılık olduğu, 11-15 yıl ile 16-20 yıl kıdeme sahip öğretmenler arasında 11-15 yıl kıdeme sahip öğretmenler lehine ($p=0.00<0.05$) anlamlı farklılık olduğu, 11-15 yıl ile 20 yıl ve üzeri kıdeme sahip öğretmenler arasında 11-15 yıl kıdeme sahip öğretmenler lehine ($p=0.00<0.05$) anlamlı farklılık olduğu, son olarak 16-20 yıl ile 20 ve üzeri kıdeme sahip öğretmenler arasında 16-20 yıl kıdeme sahip öğretmenler lehine ($p=0.00<0.05$) anlamlı farklılık olduğu görülmektedir. Bu bulgulardan hareketle 11-15 yıl kıdeme sahip öğretmenlerin uzaktan eğitime yönelik görüşlerinin diğer kıdemlere göre daha olumlu olduğu, 20 ve üzeri kıdeme sahip öğretmenlerin ise uzaktan eğitime yönelik görüşlerinin diğer kıdemlere göre daha olumsuz olduğu söylenebilir.

İlkokul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşleri sınıf mevcuduna göre karşılaştırılmıştır. Bu karşılaştırmanın bulguları Tablo 8’de sunulmuştur.

Tablo 8											
<i>İlkokul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşlerinin sınıf mevcudu değişkeni açısından karşılaştırılması</i>											
Gruplar(Sınıftaki Öğrenci Sayısı)	N	\bar{X}	SS	Varyans Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p	Fark	p
0-20	71	2.83	.515	Gruplar Arası	10.302	3	3.434	10.962	.00*	2>1	.00
21-30	188	3.12	.589	Grup İçi	138.783	443	.313			2>3	.00
31-40	132	2.90	.554	TOPLAM	149.085	446				2>4	.00
40 ve Üzeri	56	2.70	.522								
TOPLAM	447	2.96	.578								

Tablo 8 incelendiğinde yapılan ANOVA testi sonuçlarına göre ilkökul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamaları hakkındaki görüşleri arasında sınıftaki öğrenci sayısı değişkeni açısından sınıf mevcutları arasında anlamlı bir farklılık olduğu ($p=0.00<0.05$) bulgusuna ulaşılmıştır. Gruplardaki sınıf mevcutlarına 0-20 için 1, 21-30 için 2, 31-40 için 3, 40 ve üzeri için 4 kodları verilmiştir. Aritmetik ortalamaları dikkate alındığında mevcudu 21-30 arası olan sınıfların aritmetik ortalaması puanlarının diğer sınıf mevcutlarının aritmetik ortalamaları puanlarından daha yüksek olduğu görülmüştür. Ayrıca gruplar arasındaki anlamlı farklılığı tespit etmek adına Post Hoc Scheffe testine başvurulmuştur. Buna göre 0-20 arası mevcuda sahip sınıflar ile 21-30 arası mevcuda sahip sınıflar arasında 21-30 arası mevcuda sahip sınıfların lehine ($p=0.00<0.05$) anlamlı bir farklılık olduğu, 21-30 arası mevcuda sahip sınıflar ile 31-40 arası mevcuda sahip sınıflar arasında 21-30 arası mevcuda sahip sınıfların lehine ($p=0.00<0.05$) anlamlı bir farklılık olduğu, 21-30 arası mevcuda sahip sınıflar ile 40 ve üzeri mevcuda sahip sınıflar arasında 21-30 arası mevcuda sahip sınıfların lehine ($p=0.00<0.05$) anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Bu bulgulardan hareketle sınıf mevcudu 21-30 arası olan öğretmenlerin uzaktan eğitime ilişkin görüşlerinin diğer mevcutlara sahip öğretmenlere göre daha olumlu olduğu, 40 ve üzeri mevcuda sahip öğretmenlerin görüşlerinin ise diğer mevcutlara sahip öğretmenlere göre daha olumsuz olduğu söylenebilir.

İlkökul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşleri ilkökul öğretmenlerinin teknolojiyi kullanma düzeyi algılarına göre karşılaştırılmıştır. Bu karşılaştırmanın bulguları Tablo 9'da sunulmuştur.

Tablo 9											
<i>İlkökul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşlerinin ilkökul öğretmenlerinin teknolojiyi kullanma düzeyi algısı değişkeni açısından karşılaştırılması</i>											
Gruplar (Teknolojiyi Kullanma Düzeyi)	N	\bar{X}	SS	Varyans Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p	Fark	p
Düşük	15	2.49	.566	Gruplar Arası	26.837	2	13.418	48.735	.00*	3>1	.00
Orta	228	2.75	.504	Grup İçi	122.248	444	.275			3>2	.00
Yüksek	204	3.22	.543	TOPLAM	149.085	446					
TOPLAM	447	2.96	.578								

Tablo 9 incelendiğinde yapılan ANOVA testi sonuçlarına göre ilkökul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamaları hakkındaki görüşleri arasında ilkökul öğretmenlerinin teknolojiyi kullanma düzeyi algısı değişkeni açısından teknolojiyi kullanma düzeyi algıları arasında anlamlı bir farklılık olduğu ($p=0.00<0.05$) bulgusuna ulaşılmıştır. Gruplardaki teknolojiyi kullanma düzeylerine düşük için 1, orta için 2, yüksek için 3, kodları verilmiştir. Aritmetik ortalamaları dikkate alındığında teknolojiyi kullanma düzeyini yüksek belirtenlerin aritmetik ortalaması puanlarının teknolojiyi orta ve düşük düzeyde kullananlara göre daha yüksek olduğu görülmüştür. Ayrıca hangi düzeyler arasında anlamlı farklılık olduğunu tespit etmek adına Post Hoc Scheffe testine başvurulmuştur. Buna göre teknolojiyi düşük ve yüksek düzeyde kullananlar arasında yüksek düzeyde kullananların lehine ($p=0.00<0.05$) anlamlı bir farklılık olduğu, teknolojiyi orta ve yüksek düzeyde kullananlar arasında yüksek düzeyde kullananların lehine ($p=0.00<0.05$) anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Bu bulgulara göre teknolojiyi yüksek düzeyde kullanan öğretmenlerin uzaktan eğitime yönelik görüşlerinin diğer düzeyde kullananlara göre daha olumlu olduğu, teknolojiyi düşük düzeyde kullanan öğretmenlerin uzaktan eğitime yönelik görüşlerinin diğer düzeyde kullananlara göre daha olumsuz olduğu söylenebilir.

İlkökul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşleri, uzaktan eğitim uygulamalarını kullanma konusunda kendilerini yeterli hissetme durumlarına göre karşılaştırılmıştır. Bu karşılaştırmanın bulguları Tablo 10'da sunulmuştur.

Tablo 10												
<i>İlkökul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşlerinin uzaktan eğitim uygulamalarını kullanma konusunda kendilerini yeterli hissetme durumu değişkeni açısından karşılaştırılması</i>												
Uzaktan Eğitim Uygulamalarını	Gruplar	N	\bar{X}	SS	Varyans Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p	Fark	p
Kullanma Konusunda Kendilerini Yeterli Hissetme Durumu	Zayıf	16	2.10	.453	Gruplar Arası	29.332	2	14.666	54.375	.00*	2>1	.00
	Orta	196	2.77	.469	Grup İçi	119.753	444	.270			3>1	.00
	İyi	235	3.17	.561	TOPLAM	149.085	446				3>2	.00
	TOPLAM	447	2.96	.578								

Tablo 10 incelendiğinde yapılan ANOVA testi sonuçlarına göre ilkökul öğretmenlerinin uzaktan eğitim uygulamaları hakkındaki görüşleri arasında uzaktan eğitim uygulamalarını kullanma konusunda kendilerini yeterli hissetme durumu değişkeni açısından gruplar arasında anlamlı bir farklılık olduğu ($p=0.00<0.05$) bulgusuna ulaşılmıştır. Gruplara zayıf için 1, orta için 2, iyi için 3, kodları verilmiştir. Aritmetik ortalamaları dikkate alındığında kendini iyi düzeyde belirten öğretmenlerin aritmetik ortalaması puanlarının diğer gruplardaki öğretmenlerin aritmetik ortalamaları puanlarından daha yüksek olduğu görülmüştür. Ayrıca hangi gruplar arasında anlamlı farklılık olduğunu tespit etmek adına Post Hoc Tamhane's T2 testine başvurulmuştur. Buna göre kendini zayıf – orta düzeyde belirten gruplar arasında kendini orta olarak belirten grubun lehine ($p=0.00<0.05$) anlamlı bir farklılık olduğu, kendini zayıf – iyi düzeyde belirten gruplar arasında kendini iyi olarak belirten grubun lehine ($p=0.00<0.05$) anlamlı bir farklılık olduğu, kendini orta – iyi düzeyde belirten gruplar arasında kendini iyi olarak belirten grubun lehine ($p=0.00<0.05$) anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Bu bulgulara göre uzaktan eğitim uygulamalarını kullanma konusunda kendilerini yeterli hissetme durumu yüksek olan öğretmenlerin uzaktan eğitime yönelik görüşlerinin orta ve düşük olanlara göre daha olumlu olduğu, uzaktan eğitim uygulamalarını kullanma konusunda kendilerini yeterli hissetme durumu zayıf olan öğretmenlerin uzaktan eğitime yönelik görüşlerinin orta ve yüksek olanlara göre daha olumsuz olduğu söylenebilir.

Sonuç ve Tartışma

Bu bölümde araştırmanın verilerinden elde edilen bulgulara dayalı olarak ulaşılan sonuçlara ve alan yazındaki benzer araştırmalarla bağlantılı olarak yapılan tartışmaya yer verilmiştir.

Araştırmanın ilk ele alınan değişkeni cinsiyettir. Araştırmada öğretmenlerin görüşlerinin cinsiyet değişkeni açısından anlamlı bir farklılık göstermediği görülmektedir. Bu sonuçtan hareketle cinsiyetin öğretmenlerin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşlerinde önemli bir etken olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuç erkek ve kadın öğretmenlerin uzaktan eğitimin avantajları ve dezavantajları hakkında benzer düşüncelere sahip olduklarını veya cinsiyetten bağımsız olarak benzer uzaktan eğitim deneyimleri yaşadıklarını ve bu durumun görüşlerini birbirine yakınlaştırdığını gösterebilir. Alan yazın incelendiğinde Kocayigit ve Uşun (2020), Moçoşoğlu ve Kaya (2020), Karaca ve diğerleri (2021) tarafından yapılan çalışmalarda cinsiyet değişkeni açısından benzer sonuçlara

ulaştıkları görülmektedir. Öte yandan Kurnaz ve diğerleri (2020) yapmış oldukları çalışmada kadın öğretmenlerin algılarının erkek öğretmenlerin algılarına göre daha olumlu olduğu sonucuna varmıştır. Araştırmanın bir diğer değişkeni mezun olunan bölümdür. Bu değişken incelendiğinde ilkokulda görev yapan sınıf öğretmenleri ve diğer branş öğretmenlerinin görüşlerinin mezun olunan bölüm değişkeni açısından anlamlı farklılık göstermediği sonucuna ulaşılmıştır. Bu bağlamda farklı bölümlerde lisans eğitimi almış olan ve ilkokulda çalışan öğretmenlerin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşlerinde belirgin bir farklılık olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuçtan farklı branşlardan mezun olan öğretmenlerin uzaktan eğitimde karşılaştıkları zorluklar veya gördükleri fırsatların benzer olabileceği çıkarılabilir. Alan yazın incelendiğinde bu sonucun Kocayiğit ve Uşun'un (2020) çalışmalarında ulaştıkları sonuç ile tutarlılık gösterdiği söylenebilir. Araştırmanın bir diğer değişkeni ise eğitim durumu değişkenidir. Bu değişken incelendiğinde öğretmenlerin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşlerinin eğitim durumlarına göre anlamlı farklılık gösterdiği sonucuna ulaşılmıştır. Aritmetik ortalamaları dikkate alındığında yüksek lisans mezunlarının ortalamasının lisans mezunlarına göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Buradan hareketle yüksek lisans mezunlarının uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşlerinin lisans mezunlarının görüşlerine göre daha olumlu olduğunu ve eğitim düzeyinin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşlerde önemli bir etken olduğunu söylemek mümkündür. Aynı zamanda yüksek lisans mezunlarının uzaktan eğitime daha olumlu baktıkları söylenebilir. Bu sonucun sebebi olarak yüksek lisans mezunu olan öğretmenlerin uzaktan eğitim ile ilgili daha fazla bilgi birikimine sahip olduğu ve uzaktan eğitim uygulamalarını daha aktif kullandıkları gösterilebilir. Aynı zamanda yüksek lisans eğitimi almış öğretmenlerin eğitimde teknolojiyi kullanma konusunda olumlu algıya sahip olmalarının uzaktan eğitime adaptasyon sağlamalarını kolaylaştırdığıda söylenebilir. Koşan (2022) yapmış olduğu çalışmada sınıf öğretmenlerinin motivasyonu ile uzaktan eğitime karşı tutumları arasındaki ilişkiyi incelemiş ve öğrenim düzeyleri yüksek lisans ve doktora olan öğretmenlerin uzaktan eğitime karşı tutumlarının daha olumlu olduğu sonucuna ulaşmıştır. Ülkü (2018) yapmış olduğu çalışmada mezuniyet düzeyi lisansüstü olan öğretmenlerin uzaktan eğitime karşı daha olumlu tutum sergiledikleri sonucuna ulaşmıştır. Bununla beraber mezuniyet düzeyi değişkeni hakkında bu çalışmadan farklı sonuçların olduğu da görülmektedir. Nitekim Kocayiğit ve Uşun (2020), Moçoşoğlu ve Kaya (2020), yapmış oldukları çalışmada öğretmenlerin öğrenim durumlarının anlamlı farklılık göstermediği sonucuna ulaşmışlardır. Buna benzer olarak Karaca ve diğerleri (2021) yapmış

oldukları çalışmada öğrenim durumu değişkeni açısından anlamlı farklılık olmadığı fakat yüksek lisans mezunu öğretmenlerin daha olumlu algıya sahip olduklarını göstermişlerdir. Araştırmanın bir diğer değişkeni ise mesleki deneyim değişkenidir. Öğretmenlerin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşlerinin mesleki deneyim faktörüne göre anlamlı farklılık gösterdiği sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuca göre mesleki deneyim faktörünün öğretmenlerin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşlerinde önemli bir etken olduğunu söylemek mümkündür. Gruplar incelendiğinde uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin en fazla olumsuz görüş belirten grubun 20 yıl ve üzeri kıdeme sahip olan öğretmenler olduğu görülmüştür. Bununla beraber dikkat çekici bir şekilde en fazla olumlu görüş bildiren grubu ise 11-15 yıl kıdeme sahip olan öğretmenler oluşturmaktadır. Buradan hareketle mesleki deneyim süresi 20 yıl ve üzerine çıktıkça öğretmenlerin uzaktan eğitime daha olumsuz baktıkları söylenebilir. Bunun sebebi olarak bazı öğretmenlerin belli bir yaştan sonra teknolojiyi kullanmada kendilerini çok yeterli görmemesi gösterilebilir. Ayrıca bu bulgu uzun yıllar geleneksel öğretim yöntem ve teknikleriyle çalışmış öğretmenlerin, daha yeni ve teknolojik yöntemlere ve tekniklere adaptasyon sürecinde zorlandıklarını gösterebilir. 11-15 yıl arası kıdeme sahip öğretmenlerin uzaktan eğitime daha olumlu bakmaları, onların hem yeterince deneyimli hem de yeni yöntemlere ve teknolojilere açık olduklarının bir göstergesi olabilir. Bu deneyim seviyesinde bulunan öğretmenler geleneksel ve çağdaş öğretim yöntem ve teknikleri arasında köprü kurabilme yeteneğine sahip olabilirler. Türk ve Kıroğlu (2022) yapmış oldukları çalışmada öğretmenlerin kıdem yılının artmasının teknolojiyi kullanmada zorluklar yaşamalarına sebep olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Moçoşoğlu ve Kaya (2020) yaptıkları çalışmada benzer sonuca ulaşarak öğretmenlerin sahip oldukları kıdemler arasında anlamlı farklılık olduğu fakat en az kıdeme sahip olan grupların daha fazla kıdeme sahip gruplara göre daha olumlu bir tutum gösterdiklerini belirtmişlerdir. Öte yandan Kocayığit ve Uşun (2020) araştırmalarında öğretmenlerin tutumlarının kıdem faktörü açısından avantajlar alt boyutunda anlamlı farklılık göstermediği fakat dezavantajlar alt boyutunda anlamlı farklılığın olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Ayrıca Kurnaz ve diğerleri (2020), Karaca ve diğerleri (2021) yaptıkları çalışmada öğretmenlerin kıdemlerinin uzaktan eğitime yönelik tutumlarında anlamlı farklılık göstermediği sonucuna ulaşmışlardır. Araştırmanın bir diğer değişkenini ise sınıf mevcudu değişkeni oluşturmaktadır. Öğretmenlerin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşlerinin sınıftaki öğrenci sayısı faktörüne göre anlamlı farklılık gösterdiği sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuca göre sınıftaki öğrenci sayısının öğretmenlerin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşlerinde önemli bir etken olduğu söylenebilir.

Gruplar incelendiğinde sınıftaki öğrenci sayısı 21-30 arası olan öğretmenlerin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin diğer gruplara göre daha olumlu görüş belirttiği sonucuna varılmıştır. Bu sonuçtan hareketle uzaktan eğitimde ideal sınıf mevcudunun 21-30 arasında olduğu söylenebilir. Bu grubun uzaktan eğitime daha olumlu bakmalarının arkasında, daha yönetilebilir bir sınıf büyüklüğü olduğu düşünülebilir. Bu büyüklük, öğretmen ve öğrenci etkileşimini kolaylaştırabilir. Bununla beraber en fazla olumsuz görüş bildiren grubu ise sınıfında 40 ve üzeri öğrenci sayısına sahip olan öğretmenler oluşturmaktadır. Buradan hareketle sınıf mevcudlarının kalabalıklaşması öğretmenlerin uzaktan eğitim uygulamalarına bakış açılarını olumsuz yönde etkilediği sonucuna varılmıştır. Alan yazında uzaktan eğitimin avantajlarından bir tanesi olarak aynı anda daha geniş öğrenci kitlesine ulaşılabilir olmak gösterilirken dezavantajlarından bir tanesi olarak ise öğrenci sayısının çok olması nedeniyle yaşanabilecek iletişim sorunları gösterilmektedir (Aydemir, 2018; Dinçer, 2006; Epçaçan ve Pesen, 2020). Bu araştırmanın sonucuna göre sınıf mevcudu 40 ve üzeri olan öğretmenlerin uzaktan eğitime daha olumsuz bakmalarının sebebi olarak öğrenci sayısının çokluğundan kaynaklı iletişim problemleri veya sınıf hakimiyetinin zorlaşması gösterilebilir. Bununla beraber bu grubun uzaktan eğitime olumsuz bakışlarının bir diğer sebebi olarak kalabalık sınıfların öğretmenler üzerindeki yükü ve stresi artırması gösterilebilir. Bu durum, öğretmenin öğrencilerin bireysel ihtiyaçlarına yeterince yanıt verememe endişesiyle ilişkilendirilebilir. Araştırmanın bir diğer değişkeni ilkökul öğretmenlerinin teknolojiyi kullanma düzeyi algısıdır. Öğretmenlerin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşlerinin teknolojiyi kullanma düzeyi algılarına göre anlamlı farklılık gösterdiği sonucuna ulaşılmıştır. Buradan hareketle teknolojiyi kullanma düzeyi algısının öğretmenlerin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşlerinde önemli bir etken olduğunu söylemek mümkündür. Gruplar arasındaki anlamlılığa bakıldığında teknolojiyi yüksek düzeyde kullandığını belirten öğretmenlerin, düşük ve orta düzeyde kullandığını dile getiren öğretmenlere göre uzaktan eğitim uygulamasına ilişkin görüşlerinin anlamlı düzeyde daha olumlu olduğu tespit edilmiştir. Buradan hareketle öğretmenlerin teknolojiyi kullanma düzeyi algıları yükseldikçe uzaktan eğitim ile ilgili daha olumlu görüşler bildirdikleri sonucu çıkarılabilir. Bu durum teknolojiye olan yatkınlığın uzaktan eğitim ile ilgili algıları nasıl şekillendirdiğini göstermektedir. Buradan hareketle teknoloji kullanımında daha yetkin olan öğretmenlerin, uzaktan eğitimde kullanılan araçları daha etkili bir şekilde entegre edebildikleri ve bu sayede daha olumlu deneyimler yaşadıkları düşünülebilir. Bu durum öğretmenlerin uzaktan eğitime daha olumlu bir tutum geliştirmelerine neden olabilir. Aynı zamanda teknolojiyi daha etkili

kullanabilen öğretmenlerin uzaktan eğitime daha olumlu bakmalarının bir sebebi olarak eğitim teknolojilerinin öğrenci başarısı ve ilgisi üzerindeki olumlu etkilerini görmüş olmaları gösterilebilir. Nitekim König ve diğerleri 'ne (2020) göre uzaktan eğitimin daha başarılı olmasını sağlayan etkenlerden biri öğretmenlerin teknolojiyi kullanma düzeylerinin yeterli olmasıdır. Konu ile ilgili Türk ve Kıroğlu'nun (2022) yapmış oldukları çalışmada teknolojiyi kullanmada zorluk çeken öğretmenlerin uzaktan eğitim esnasında da sıkıntılar yaşadıklarını göstermektedir. Araştırmanın son değişkeni ise öğretmenlerin uzaktan eğitim uygulamalarını kullanma konusunda kendilerini yeterli hissetme durumları değişkenidir. Öğretmenlerin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşlerinin uzaktan eğitim uygulamalarını kullanma konusunda kendilerini yeterli hissetme durumu değişkeni açısından anlamlı farklılık gösterdiği sonucuna ulaşılmıştır. Buradan hareketle öğretmenlerin kendilerini uzaktan eğitim uygulamalarını kullanma konusunda yeterli hissetme durumlarının öğretmenlerin uzaktan eğitim uygulamalarına ilişkin görüşlerinde önemli bir etken olduğu söylenebilir. Gruplar arasındaki anlamlılığa bakıldığında uzaktan eğitim uygulamalarını kullanma konusunda kendini yeterli hissetme durumu iyi olan öğretmenlerin uzaktan eğitim uygulamasına ilişkin diğer gruplara göre daha olumlu görüşler bildirdiği ortaya çıkmaktadır. Öte yandan uzaktan eğitim uygulamalarını kullanma konusunda kendini yeterli hissetme durumunu kötü olarak nitelendiren öğretmenlerin uzaktan eğitim uygulamasına ilişkin görüşlerinin diğer gruplara göre olumsuz olduğu görülmektedir. Buradan hareketle öğretmenler kendilerini uzaktan eğitim uygulamalarını kullanma konusunda ne kadar iyi ve yeterli görüyorlarsa uzaktan eğitime ilişkin görüşlerinin de buna paralel olarak olumlu yönde değiştiği sonucuna varılabilir. Özellikle ilkökul öğretmenlerinde kıdem faktörü arttıkça uzaktan eğitim uygulamalarını kullanma konusunda kendilerini yeterli hissetme durumunu kötü olarak nitelendirdikleri sonucuna ulaşılmıştır. Bunun nedeni olarak yaşın artması ve buna bağlı olarak öz yeterlik algılarının düşmesi, teknolojiyi derslerde kullanma konusunda adaptasyon sorunları yaşamaları gösterilebilir. Aktürk ve Delen (2020) yapmış oldukları çalışmada eğitim sürecinde öğretmenlerin teknolojiyi ne kadar etkin kullanabildiklerinin, onların teknolojiye olan kabul ve adaptasyonlarıyla doğrudan bağlantılı olduğunu ve öğretmenlerin teknolojiyi derslerine entegre etmelerinde, onların teknolojiye dair algılarından yaşlarına, eğitimlerinden deneyimlerine ve mesleki öz-yeterliklerine kadar birçok faktörün etkili olabileceğini dile getirmişlerdir. Bununla beraber Ocak ve diğerleri (2017) yapmış oldukları çalışmada öğretmenlerin yüksek öz-yeterlik algısına sahip olduklarında, sınıf içinde daha kendine güvenen bir tutum sergilediklerini ve bu güvenin, karşılaştıkları görevlerin

üstesinden gelmek için gerekli olan çabayı gösterme konusunda onları teşvik ettiğini ve başarısızlığa dair endişeleri ortadan kaldırdığını göstermiştir.

Öneriler

Bu araştırmanın bulgularından elde edilen sonuçlara göre ileride benzer çalışmalar yapmak isteyen araştırmacılara bazı önerilerde bulunulmuştur.

1- Bu araştırmadan elde edilen sonuçlardan hareketle ilkokul öğretmenlerinin eğitim düzeylerine, mesleki deneyimlerine, sınıf mevcutlarına, öğretmenlerin teknolojiyi kullanma düzeyi algılarına, öğretmenlerin uzaktan eğitim uygulamalarını kullanma konusunda kendilerini yeterli hissetme durumlarına veya başka değişkenlere göre uzaktan eğitim ile ilgili görüşlerinin neden değiştiği nitel araştırma yöntemiyle ayrıntılı bir şekilde araştırılabilir.

2- Bu araştırma ilkokul öğretmenleri ile gerçekleştirilmiş nicel bir araştırmadır. Başka kademelerdeki veya branşlardaki öğretmenlerle nitel veya karma araştırmalar yapıp daha ayrıntılı sonuçlara ulaşılabilir.

3- Bu araştırma Siirt ilinde görev yapan ilkokul öğretmenleri ile gerçekleştirilmiştir. Başka şehirlerde görev yapan ilkokul öğretmenleri ile benzer çalışmalar yapılabilir. Araştırmanın kapsamı genişletilerek bölgesel veya ulusal bir çalışma yapılabilir. Bu sayede farklı örneklemelerden elde edilen veriler değerlendirilip açığa çıkmayı bekleyen başka sonuçlar elde edilebilir.

4- Uzaktan eğitimin farklı türlerinin ilkokuldaki öğrencilerin başarılarına etkisine ilişkin deneysel çalışmalar yapılabilir.

5- İlkokullarda uzaktan eğitimin daha etkili bir şekilde nasıl kullanılabileceğine ilişkin çalışmalar yapılarak alan yazına katkı sağlanabilir.

6- Teknoloji kullanma konusunda kendini yeterli hissetmeyen öğretmenlere yönelik eğitim teknolojileri konusunda güncel bilgiler ve pratik beceriler kazandıran eğitimler verilebilir.

7- Özellikle büyük sınıf mevcutlarına sahip öğretmenlere, uzaktan eğitim teknikleri ve yöntemleri konusunda ek eğitim ve destek sağlanabilir.

Kaynakça

- Aktay, S., ve Keser, R. (2023). İlkokulda Uzaktan Eğitim mi? Yüz Yüze Eğitim mi?. *International Primary Education Research Journal*, 7(2), 70-90.
- Aktürk, A. O., ve Delen, A. (2020). Öğretmenlerin Teknoloji Kabul Düzeyleri ile Öz-yeterlik İnançları Arasındaki İlişki. *Bilim Eğitim Sanat ve Teknoloji Dergisi*, 4(2), 67-80.
- Aydemir, M. (2018). *Uzaktan Eğitim Program, Ders ve Materyal Tasarımı*. Konya: Eğitim Yayınevi.
- Bozkurt, A. (2017). Türkiye’de Uzaktan Eğitimin Dünü, Bugünü ve Yarını. *Açıköğretim Uygulamaları Ve Araştırmaları Dergisi*, 3(2), 85-124.
- Büyükoztürk, Ş. (2020). *Sosyal Bilimler İçin Veri Analizi El Kitabı İstatistik, Araştırma Deseni, Spss Uygulamaları ve Yorum*. Ankara: Pegem Akademi.
- Can, A. (2019). *SPSS ile Bilimsel Araştırma Sürecinde Nicel Veri Analizi*. Ankara: Pegem Akademi.
- Çallı, İ., İşman, A. ve Torkul, O. (2014). Sakarya Üniversitesi’nde Uzaktan Eğitimin Dünü, Bugünü ve Geleceği. *Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 0(3), 1-8.
- Dinçer, S. (2006). *Bilgisayar Destekli Eğitim Ve Uzaktan Eğitime Genel Bir Bakış*. Eğitim ve Bilişim Sempozyumu, 9-11 Şubat, Denizli.
- Epçaçan, C. ve Pesen, A. (2020). Program Geliştirme ve Teknoloji İlişkisi. Oral, B. ve Yazar, T. (Ed.) *Eğitimde Program Geliştirme ve Değerlendirme İçinde* (610-641. ss.). Ankara: Pegem Akademi.
- Ergüney, M. (2017). *İnternet Yoluyla Uzaktan Eğitim Uygulamaları: Sorunlar Ve Çözüm Önerileri*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Eroğlu, F., & Kalaycı, N. (2020). Üniversitelerdeki zorunlu ortak derslerden Türk dili dersinin uzaktan ve yüz yüze eğitim uygulamalarının karşılaştırılarak değerlendirilmesi. *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, 8(3), 1001-1027.
- Ertan Kantos, Z. (2021). Sınıf Öğretmenlerinin Uzaktan Eğitim İle İlgili Görüşleri. *MSGSÜ Sosyal Bilimler*, 1(23), 476-491.
- Girgin, D. ve Şahin, Ç. (2020). Nicel ve Nitel Araştırma Yöntemlerinin Karşılaştırılması. Oral, B. ve Çoban, A. (Ed.) *Kuramdan Uygulamaya Eğitimde Bilimsel Araştırma Yöntemleri İçinde* (399-418. Ss.). Ankara: Pegem Akademi.
- Güleç, B., Eşer, O., Zeydanlı, S., Başaran, F., Kaplan, M. M. & Güleç, E. (2023). “Sınıf Öğretmenliği Mesleğinin Önemi ve Tarihçesi”, *Journal of Social, Humanities and Administrative Sciences*, 9(61):2417-2422.

- Hughes, C. (2020). Some Implications Of Covid-19 For Remote Learning And The Future Of Schooling. *Current And Critical Issues in Curriculum, Learning And Assessment*, (36), 3-17.
- Karaca, İ., Karaca, N., Karamustafaoglu, N. ve Özcan, M. (2021). Öğretmenlerin Uzaktan Eğitimin Yararına İlişkin Algılarının İncelenmesi. *Humanistic Perspective*, 3(1), 209-224.
- Kırık, A., M. (2014). Uzaktan Eğitimin Tarihsel Gelişimi ve Türkiye'deki Durumu. *Marmara İletişim Dergisi*, (21), 73-94.
- Kocayiğit, A. ve Uşun, S. (2020). Milli Eğitim Bakanlığına Bağlı Okullarda Görev Yapan Öğretmenlerin Uzaktan Eğitime Yönelik Tutumları (Burdur İl Örneği). *Avrasya Uluslararası Araştırmalar Dergisi*, 8(23), 285-299.
- Korkmaz, İ. (2020). Nicel Araştırmalarda Evren, Örneklem, Örnekleme Teknikleri. Oral, B. ve Yazar, T. (Ed.) *Eğitimde Program Geliştirme Ve Değerlendirme İçinde* (147-159. ss.). Ankara:Pegem Akademi.
- Koşan, D. (2022). *Sınıf Öğretmenlerinin Uzaktan Eğitime İlişkin Tutumları ile Motivasyon Düzeyleri Arasındaki İlişki*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Van.
- König, J., Jäger-Biela, D. ve Glutsch, N. (2020). Adapting To Online Teaching During Covid-19 School Closure: Teacher Education And Teacher Competence Effects Among Early Career Teachers In Germany. *European Journal Of Teacher Education*, 43(4), 608-622.
- Kurnaz, A., Kaynar, H., Şentürk Barışık, C. ve Doğrukök, B. (2020). Öğretmenlerin Uzaktan Eğitime İlişkin Görüşleri. *Milli Eğitim Dergisi*, 49(1), 293-322.
- Leech, N. L., Barrett, K. C. & Morgan, G. A. (2005). *SPSS for intermediate statistics: Use and interpretation*. (2. Baskı). Taylor & Francis.
- Meb. (2020a). *Bakan Selçuk, Koronavirüs'e karşı Eğitim Alanında Alınan Tedbirleri Açıkladı*. Ankara. Erişim adresi: <https://www.meb.gov.tr/bakan-selcuk-koronaviruse-karsi-egitim-alaninda-alinan-tedbirleri-acikladi/haber/20497/tr>
- Moçoşoğlu, B. ve Kaya, A. (2020). Koronavirüs Hastalığı (Covid-19) Sebebiyle Uygulanan Uzaktan Eğitime Yönelik Öğretmen Tutumlarının İncelenmesi. *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Eğitim Dergisi*, 2(1), 15-43.
- Moore, M. and Kearsley, G. (2005). *Distance Education: A System View*. Canada: Wadsworth.
- Moorhouse, B. L., Lee, J., and Herd, S. (2020). Providing Remote School-Based Professional Support To Teachers During School Closures Caused By The Covid-19 Pandemic. *Learning: Research And Practice*, 7(1), 5-19.
- Mulenga, E. M., & Marbán, J. M. (2020). Is COVID-19 the Gateway for Digital Learning in Mathematics Education? *Contemporary Educational Technology*, 12(2), ep269.

- Ocak, G., Ocak, İ., ve Kalender, M.D. (2017). Öğretmenlerin Öz-yeterlik Algıları ile Öğretme-Öğrenme Anlayışları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 25(5), 1851-1864.
- Romiszowski, A. (2014). *How's The E-Learning Baby? Factors Leading To Success Or Failure Of An Educational Technology Innovation*, Educational Technology, January-February.
- Salış, H.C. ve Yeşil, R. (2022). Pandemi Sonrasında Uzaktan Eğitim. Özok, H.İ. (Ed.) *Eğitimde Yeni Sorunlar ve Cevaplar İçinde* (25-35. ss.). Ankara: Palme Yayınevi.
- Schleicher, A., & F. Reimers (2020). *Schooling Disrupted, Schooling Rethought: How the COVID-19 Pandemic is Changing Education*, OECD.
- Tabachnick, B. G. And Fidell, L. S. (2013). *Using multivariate statistics*. Boston, Pearson.
- Tuncer, M. (2020). Nicel Araştırma Desenleri. Oral, B. ve Yzar, T. (Ed.) *Eğitimde Program Geliştirme ve Değerlendirme İçinde* (205-227.ss.). Ankara: Pegem Akademi.
- Türk, H. ve Kiroğlu, K. (2022). Uzaktan Eğitime İlişkin Sınıf Öğretmenlerinin, Ailelerin ve İlkokul Öğrencilerinin Görüşleri. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, (63), 16-48.
- Uşun, S. (2016). *Eğitimde Program Değerlendirme, Süreçler-Yaklaşımlar ve Modeller*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Uşun, S., (2006), *Uzaktan Eğitim*, Ankara: Nobel Yayınları.
- Ülkü, S. (2018). *İlkokullarda Görev Yapan Öğretmenlerin Uzaktan Eğitime Yönelik Tutumları*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bolu.

Yazarlar Hakkında

Erkan TORPA

2010 yılında Dicle Üniversitesi Siirt Eğitim Fakültesi Sınıf Öğretmenliği Bölümü'nden mezun oldu. 2023 yılında Yüksek Lisans Eğitimini, Siirt Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı Eğitim Programları ve Öğretim Bilim Dalı'nda tamamladı. 2011'den bu yana Milli Eğitim Bakanlığına bağlı olarak sınıf öğretmenliği görevini yapmaktadır. Halen Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel İlkokulu'nda görevine devam etmektedir.

Eposta Adresi: erkantorpa@gmail.com

Prof. Dr. Cevdet EPÇAÇAN

1996 yılında Selçuk Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı öğretmenliği Bölümü'nden mezun oldu. 2001 yılında Yüksek Lisans Eğitimini Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde tamamladı. Doktora Eğitimi'ni 2008 yılında Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Eğitim Programları ve Öğretim Dalı'nda tamamladı. 2010 yılında Siirt Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Bölümü'nde doktor öğretim üyesi olarak göreve başladı ve 2018 yılında doçent ünvanıyla görevine devam etti. Halen Siirt Üniversitesi'nde profesör olarak görevine devam etmektedir.

Eposta Adresi: epcacan@gmail.com